

Znovuzrození

Znovuzrození je takový tajemný pojem a my se dnes podíváme, co nám o něm říká Bible.

Přečteme si úsek z Janova evangelia 3. kapitoly, kde máme zaznamenanou rozmluvu mezi Nikodémem a Ježíšem.

Jan 3:1 – 6

Mezi farizeji byl člověk jménem Nikodém, člen židovské rady. Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: „Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha. Neboť nikdo nemůže činit ta znamení, která činíš ty, není-li Bůh s ním.“

Ježíš mu odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.“

Nikodém mu řekl: „Jak se může člověk narodit, když je už starý? Nemůže přece vstoupit do těla své matky a podruhé se narodit.“

Ježíš odpověděl: „Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do království Božího.“

Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.

Kdo byl Nikodém? Víme, že to byl vážený židovský představitel, člen židovské rady a tajný křesťan. Vzhledem ke svému postavení, navštívil Ježíše raději v noci. Židovská rada usilovala o smrt Ježíše a o zastavení jeho vlivu mezi lidmi. Je to stejný Nikodém, který později na jednání židovské rady prosazuje, aby vůči Ježíši dodržovali zákon a nejdříve ho vyslechli, než ho odsoudí. Tento Nikodém potom s Josefem z Arimatie sňali Ježíšovo tělo z kříže, zavinuli ho do vonných látek a pohřbili.

Z toho vidíme, že Nikodém z této promluvy pochopil, co má Ježíš na mysli. Ježíš mu ukazuje, že znovuzrození je záležitostí osobního rozhodnutí každého jednotlivce. Nikodém uvěřil, že Ježíš je Mesiáš a poddal svůj život pod jeho vládu.

Nikodém pochopil, že ho nezachrání jeho židovský původ ani vzdělání ani dobré skutky, ale že potřebuje Boží milost. Tento princip máme zapsaný v listu Titovi 3:5

On (Ježíš) nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého.

Jak tedy přesně ke znovuzrození dochází?

Znovuzrození začíná pochopením, že každý se rodíme do tohoto světa duchovně mrtví. Máme duši a tělo, ale náš duch není schopný rozumět Božím věcem a komunikovat s Bohem. Duch je mrtvý kvůli hříchu, který představuje oddělení od Boha. Bůh stojí o vztah ke každému z nás, mluví k nám různými způsoby (v těžkostech, ve snech, skrze svědomí, v přírodě, v zázracích apod.), dotýká se našeho srdce a volá nás k tomu, abychom s ním obnovili vztah a vyřešili problém našich vin a hříchů, které nás od něj oddělují. Tím řešením je přijetí Ježíšovy oběti na kříži. Vidíme tedy, že nezbytnou součástí znovuzrození je Boží dotek a naše svobodná odpověď na něj. Naší odpovědí je pokání, ve kterém najednou vidíme stejně jako Nikodém, že potřebujeme odpuštění a milost. Uznáváme svoji vinu před Bohem a je nám odpuštěno. Spadne z nás břemeno viny a náš duch se znovu narodí a je schopný blízkého vztahu s Bohem. Jsme svobodní od moci hříchu i od moci smrti.

Viditelným znamením znovuzrození je křest.

2. Korintským 5:17

Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle je to všechno nové.

Život znovuzrozeného člověka má několik průvodních znaků:

- Člověk má najednou touhu po Božích věcech, rozumí Bibli, mluví k němu Bůh, cítí i to, jestli svým chováním zarmocuje Ducha svatého nebo jestli má Duch svatý radost
- Duchovně dýchá – pokud zhřeší, cítí lítost, v pokání hřích vyznává a nadechuje Boží odpuštění a obnovu
- Duch svatý dosvědčuje našemu duchu, že jsme Boží děti.
- Má sílu a svobodu odolávat hříchu a pokušení, po znovuzrození nastupuje proces posvěcení života, kdy Bůh postupně čistí život od všeho, co do něj nepatří a člověk má najednou sílu zbavit se ničivých zlovyků a měnit se
- Má nadpřirozenou lásku k lidem, začíná mu na lidech záležet.
- Prožívá ve svém srdci radost a pokoj navzdory okolnostem svého aktuálního života.
- Chce naplňovat Boží vůli ve svém životě a být dobrým svědectvím o Boží lásce a moci.
- Naplňuje se v jeho životě zaslíbení z Ezechiele 36:26

Ezechiel 36:26 – 27a

A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha;

V životě takého člověka roste ovoce Ducha

Galatským 5:22-23: Ovoce Božího Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.

Znovuzrození je začátek života s Bohem, rosteme do větší blízkosti, lepšího porozumění, Ježíš v nás roste a naše stará přirozenost se menší. To se děje procesem posvěcování, který tady na zemi nikdy neskončí. Stále bude na čem pracovat. Pokud ale proces posvěcování odmítneme, nevzdáme se svých hříšných návyků, Bůh se nestane králem našeho srdce, tak nakonec přijdeme i o nový život, který jsme na začátku dostali.

Římanům 8:13

Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít.

Vlasta Pechancová, 9.2.2020

Křesťanské centrum Svitavy

www.sanceprosvitavy.cz